

ærede Minister mente derimod, at man burde modsætte sig Forslaget om at tage Fyrhøderne og Gaandværkerne strax og indføre dem i den Afdeling, hvortil de høre. Jeg tror, saa vidt jeg erindrer — jeg har ikke noteret mig det —, at der mellem de Bilag, der ere ombelte til Udvalget, findes en Udtalelse fra Værstschefen om Uanseligheben af at kunne indkalde disse Fyrhødere navnlig ombord i længere Tid end 6 Maaneder; men i hvert Fald er, hvis jeg ikke huller fejl heri, saa meget vist, at Ovelserne jo dog fornemmelig bør være Jagdsøvelser, og da Lovforslaget kun gaar ud paa at øve de Paagjældende i 6 Maaneder, maa det betragtes som en væsentlig Fordel for den Tjeneste, som de skulle gjøre, at de faae den udvidet 1 eller 2 Maaneder. Nu siger man vel, at de da ikke ville faae den nødvendige militære Pl. eller Appel, som skal komme ind i dem ved at være 2 Maaneder strax til Tjeneste i Land tillige med de Andre; men den Ovelse, som de faae ved strax at komme ind under deres Afdeling, vil vistnok i ethvert Tilfælde give dem den Del af den præcise Lydighed o. s. v., som er nødvendig for deres Virksomhed. Det er ganske vist, at de da ikke blive videre militært uddannede; men det er ikke dette, hvorpaa det for dem kommer an. De have ikke Brug for denne militære Dannelse; de have ganske vist Brug for at kunne parere Ordre, men jeg indser ikke, hvorfor man ikke skulde kunne lære dem dette samtidig med, at man uddanner dem i den Afdeling, hvorunder de høre. Deres Uddannelse vil ikke faae nogen specifiik militær Karakter; men det udprægede Militære har for Gaandværkere vistnok fuldstændig underordnet Betydning, sammenlignet med, hvad der vindes ved, at de strax komme ind under deres Afdeling. Den ærede Minister bemærkede, at vi forlange, at Fyrhøderne skulle øves i Land. Dette beror nu vistnok paa en Misforstaaelse; thi Udrindringsforslaget lyder saaledes: „Strax i de første Dage efter, at Mandskabet er mødt, udtages af samme omtrent 140 Mand, der uddannes som Gaandværkere eller Fyrhødere i omtrent 8 Maaneder i Land eller ombord.“ Der er altsaa ikke Noget i Veien for, at Fyrhøderne uddannes ombord (Marineministeren og Ravn: Men de kunne ikke komme ombord.) Jeg indser ikke, hvorfor de ikke kunne komme ombord. Man maa jo erindre, at den Tid, hvorpaa de komme ind, falder sammen med den Tid, da eller i alt Fald ganske kort Tid før det øvrige Mandskab, sammen med hvilket de indkalbes, kommer ombord paa

Skibene, saa at Fyrhøderne altsaa ogsaa kunne komme ombord affurat til samme Tid, saasnart Udkommando finder Sted. Det vil altsaa kun være den allerførste Tid, i hvilken de ikke kunne komme ombord, og den Tid har vistnok ikke nogen saa væsentlig Betydning. Det vil sige, det er netop den Tid, i hvilken de samme Fyrhødere nu skulle gaa og exercere militært to Maaneder igjennem; thi Udrindringsforslaget afskifter sig ikke fra Lovforslaget i Andet, end at man strax indsetter Bestemmelsen om, at de skulle øves i Land eller ombord, medens Lovforslaget indeholder først en Bestemmelse om, at de skulle øves i Land herved to Maaneder, hvilket efter den ærede Ministers Formenting er 4 Uger, og derefter følger en Bestemmelse til i Stykket c af § 7 alseles ligegyldende med Flertallets Udrindringsforslag. Dele Forskjellen mellem Regjeringens Forslag og Flertallets Udrindringsforslag er altsaa den, at der efter det første skal være en Skole i Land i 2 Maaneder, hvilket efter Ministerens Mening som sagt kun er 4 Uger, hvor en anden Anvendelse af dem finder Sted, idet de skulle gaa og exercere; men derefter vil der komme en Maaned, hvori de ville være stillede ligesom vi ville stille dem i 2 Maaneder. Men saa bliver Spørgsmaalet, om der ikke kan blive en 2—3 Uger til, hvori de kunne blive anvendte paa samme Maade, som Regjeringen har tænkt sig dem anvendte i een Maaned. Dette har ikke nogen Bæmselighed; naar de kunne blive anvendte een Maaned i Værstets Maskinværksteder, maa de ogsaa kunne blive det een Maaned til, indtil Skibene komme ud. — Den ærede Minister var ikke tilfreds med Udrindringsforslaget under Nr. 10, hvor vi have sat „indtil omtrent 6“ Maaneder i Stedet for „mindst 4½“. Jeg maa tilstaa, at dette Punkt fra Flertallets Side væsentlig er opfattet som en Løttelse for Administrationen; det ligger jo derved i Administrationens Gaand at gjøre Ovelsetiden noget kortere. Man behøver vistnok i Almindelighed ikke at frygte for, at Ministeriet skulde gjøre Ovelsetiden for kort, og derfor har man ikke troet at behøve at paalægge Regjeringen nogen Lvang i saa Henseende. Men det kan ikke negtes, at der kan indtræde Tilfælde, hvor det er ønskeligt for Regjeringen at øve nogle Folk i noget kortere Tid end disse mindst 4½ Maaned, og der at give Regjeringen den nødvendige Frihed tror jeg ikke vil medføre nogen Fare, navnlig da der vistnok fra Repræsentationens Side aldrig vil være Bæmselighed for, lige saa lidt som det hidtil har været Tilfældet, at faae en god og fornuftig Udrustningsplan,